

കവിയും ശാസ്ത്രവും
സി വി ശങ്കരൻ ചേലമറ്റത്തില്ലും

സൂക്ഷ്മമാം ശാസ്ത്ര തത്വങ്ങൾ
തീക്ഷ്ണമായുരുവിട്ടു ഞാൻ
പ്രയോഗക്ഷമതയ്ക്കുള്ള
വിധാനങ്ങളൊരുക്കവേ
മനം മനം പ്രവേശിച്ചു
മനമായ് തന്നെ നോക്കിയും
പമ്മി പൂതങ്ങിയെത്തുന്നു
സൂത്രധാരൻ മഹാമതി
സംഗീതമപി സാഹിത്യം
നാട്യവും ചേർന്നു മേളനം
ശ്രീശങ്കര കലാഭൂപ്പൻ
സാരമ്യത്തെ വഹിപ്പവൻ
കവിയരങ്ങുളള കൂട്ടന്നു
തിങ്കളിൻ മദ്ധ്യരാശിയിൽ
ചെറുതാം ചില ശ്ലോകങ്ങൾ
ശരിയാക്കിയയക്കേണം
സുകുമാര കലാഭിജ്ഞൻ
ഗതകാലവിചക്ഷണൻ
മലയാള മഹാഭ്യക്ഷൻ
നടമാടുന്ന വേദിയിൽ
സരസോക്തി കമിയ്ക്കാത്തോൾ
നിശിതായുധമേന്തുവോൾ
ശരിമാത്രമുരയ്ക്കുന്നോൾ
ശാസ്ത്രവാണിയതെന്തിനായ്?
അരുണാഭ തുടിയ്ക്കുന്ന
ഗണ്ഡസ്ഥലത്തെ ഗർത്തവും
കയിൽനാദമടച്ചുള്ള
കണ്ഠത്തിന്റെയഭംഗിയും
ഇരട്ടപെറ്റ മാൻ കുട്ടി
സ്തനദന്ദവിരൂപത
ഒരിക്കലുമടുക്കാതെ
അപശ്ചന്ദത്തിന്നശക്യത
തലനാരിഴകീർട്ടു
വിശ്ലേഷിക്കും വിലക്ഷണം
കൽപനാവൈഭവം ചെറു
മേശീടാത്തമനീഷികൾ
“ഗുരൂപദേശാദദ്ധ്യേതും
ശാസ്ത്രം ജഡധിയോപ്യലം
കാവുരും തു ജായതേ ജാതു
കസ്യചിത് പ്രതിഭാവതഃ ”